

ACADEMIA

Mobility

14 dňové pobyty posunuli účastníkov projektu **Mobilita - najlepšia cesta za európskym pracovným úspechom** v osobnej aj pracovnej rovine, pričom každý z nich dostal medzinárodne uznávaný certifikát Europass mobility a ECVET certifikáciu uznávanú v celej EÚ. Ďakujeme predovšetkým koordinátorku projektu Mgr. Zuzane Chladnej, vedeniu školy za podporu pri realizácii projektov, vyučujúcim za odbornú a jazykovú prípravu účastníkov, ktorá sa stáva našou značkou a devízou v zahraničných firmách, ako aj samotným študentom, ktorí nám zodpovedným prístupom k práci a úspešnou reprezentáciou robili v cudzine česť.

Záujem o mobility zo strany študentov vzrastá, preto naďalej plánujeme pokračovať v spolupráci s našimi partnerskými organizáciami v Malage, v Londýne, Berlíne a v Lipsku. Snažíme sa nadviazať spoluprácu s novým partnerom v Írsku.

Londýn - august 2016

V nedeľu 21. augusta skupina desiatich študentov SPŠ Mikovíniho opäť vyrazila na cestu plnú nových zážitkov a skúseností do Londýna. Počas niekoľkých rokov sa tu vystriedalo v rámci projektu Mobility už desiatky našich študentov, ktorí absolvovali odbornú stáž s finančnou podporou Národnej agentúry SAAIC v programe ERASMUS plus.

Londýn nás prekvapil nečakane horúcim počasím i hektickou atmosférou. Ihneď po príchode si nás rozobrali hostiteľské rodiny, kde sme sa mohli učiť, ako vyzerá multikultúrna spoločnosť v praxi. Rodiny boli rôzneho pôvodu - od typicky britských, cez Karibik, či Pakistan. V agentúre študentom rozдали mapky a vyslali ich nájsť a obzrieť si svoje budúce pracoviská, čo v obrovskom Londýne nie je vôbec jednoduché.

V utorok študenti nastúpili na stáž do firiem. Traja biochemici do lekární, dve konzervátorky papiera do kníhviazačskej manufaktúry, pracujúcej pre kráľovskú rodinu a piati študenti propagačného výtvarníctva, grafického a priestorového dizajnu do grafických a reklamných štúdií. Po počiatočnej aklimatizácii sa každému zo študentov podarilo primerane zvládať prácu vo firmách, za ktorú si vyslúžili dobré hodnotenia a odporúčania.

Víkend v Británii bol predĺžený o štátny sviatok, takže sme konečne mali dost času objavovať krásy a pamätihodnosti mesta. Nenechali sme si ujsť známe dominanty Londýna: Buckinghamský palác, Katedrálu sv. Pavla, Tower a Tower Bridge, parlament a Westminster Abbey, Trafalgarské námestie, Londýnske oko, Park v Greenwitsch. Mohli sme obdivovať skvosty svetového umenia v National Galery, British museum, Victoria and Albert museum, Museum of science, National Maritime Museum alebo Tate Britain či Tate Modern.

(krátene, podľa: Mgr. art. Elena Rajčanová)

Z Budče do Londýna

Hoci mi pred prvým letom v mojom živote nebolo všetko jedno, po vzlietnutí zo mňa všetok stres opadol a užívala som si nádherný výhľad. Príchod do Londýna znamenal ďalší šok. Ubytovali nás v moslimskej rodine, kde sme ochutnali aj indické jedlá. Chutné, ale veľmi štiplavé... Uvedomili sme si, že slovenská kuchyňa je náš obrovský poklad. Počas dvoch týždňov som pôsobila v lekárni. Každé ráno som prevzala lieky a uložila ich do poličiek, potom som dávkovala lieky, balila ich pre zákazníkov. Po práci som stihla nakúpiť toľko oblečenia a suvenírov, až som sa bála, že môj kufor prekročí váhový limit... Víkend sme strávili v múzeách, prešli sme najznámejšie pamiatky Londýna. Vozili sme sa v metre, ktoré má 16 liniek, a podarilo sa nám len raz nastúpiť iným smerom. Veľmi nás prekvapilo správanie Angličanov: sú veľmi milí, usmievaví a ochotní vždy poradiť. Z Londýna sme odchádzali plní dojemov! Sme radi, že sme mohli spoznať úžasné veľkomesto, voziť sa na dvojposchodových autobusoch, ochutnať exotické jedlá, ale hlavne zlepiť sa v angličtine.

Laura Korvíniová IV.B

Shepherds Holborn

Práca v Shepherds Holborn ma zaujala od prvého dňa. Obchod s pomôckami pre knihárov od výmyslu sveta. Vyrábali sme obálky z japonského papiera, zošľachtovaného papiera. Pracovali sme aj s kvalitnou kožou. Zamestnanci k nám boli milí a ústretoví (každú hodinu prišla ponuka: ..na čaj). Bývali sme v pokojnej štvrti, ale do práce sme cestovali pol hodinku metrom. Znesiteľné, ale na môj vkus ...príliš veľa ľudí.

Lucia Hlaváčová, IV.K

Španielsko: 28.8. – 10.9.2016

Sedem študentov zo SPŠ Mikovíniho spolu s RNDr. Valentínou Vajsovou absolvovali v Malage dvojtýždňový pobyt v rámci projektu „Mobilita – najlepšia cesta za európskym pracovným úspechom“.

V chemických laboratóriách sa výborne „zapísali“ dvaja chemici, Braňo a Ondro. Zamestnávateľia boli nadmieru spokojní s ich vedomosťami, zručnosťami, prístupom k práci a ochotou učiť sa.

Dve študentky odevného dizajnu, Ľudmila a Zuzana, pracovali v popredných návrhárskych firmách, kde práve finišovali s novou kolekciou na nadchádzajúcu veľkú módnou prehliadku, ktorú bude uvádzať aj celoštátna televízia. Dievčatá pracovali s luxusnými materiálmi. Hoci práca bola veľmi náročná, predstavovala úžasnú odbornú skúsenosť.

Študenti grafického dizajnu, Nikoleta, Rebeka a Tereza, pracovali vo firmách, ktoré navrhovali a vyrábali reklamné predmety. Študentom sa veľmi páčila príjemná atmosféra vo firmách a priateľskosť nadriadených i kolegov, ktorí ich pozvali na typické španielske špeciality.

Vo voľnom čase v rámci spoznávania kultúry študenti navštívili viaceré zaujímavé miesta. V Mijas, známom ako biele mestočko, podľa typicky bielej farby domov v kopcach nad morom, po prehliadke mesta sme sa zúčastnili ochutnávky španielskych syrov, delikates a miestneho sladkého vína.

Návštevu Gibraltáru študenti zažili autentickú atmosféru Británie s typicky červenými poschodovými autobusmi, poštovými schránkami a telefónnymi búdkami. Na útese nad mestom šantili opice s mláďatami a navštívili sme i zaujímavú jaskyňu priamo v útese s nádhernou koncertnou sálou. Oceán v celej jeho živelnosti sme obdivovali v meste Tarifa, kde sme sa vyšantili v obrovských studených vlnách a počas príboja sme nestačili odnášať veci do bezpečia. V meste Ronda, postavenom na vysokých útesoch nad hlbokou priepasťou, do ktorej sa dalo zísť až na dno popri vodopáde, sme videli autentické arabské kúpele i starú vodnú elektrárňu.

RNDr. Valentína Vajsová

V práci

Pani profesorka a vedúca našej malej španielskej výpravy Zuzana, ma predstavila celej propagačnej firme Publicmar. Všetko prebehlo hladko a na druhý deň som už do firmy prišla v pracovnom odevu ako ďalší člen tímu. Trochu sme mali problémy v komunikácii. Nová kolegyňa a neskôr i priateľka Karin mi povedala, že pre Španielov je angličtina ťažká, pretože znie tvrdo. No na moje prekvapenie, pochopili sme sa vo všetkom. Najviac času som strávila s Máriom, ktorý bol veľmi milý a obetavý človek. Na moju rodnú krajinu zareagoval nadšeným: „Milujem Sagana!“ Spolu s Máriom som laserom tlačila logá rôznych firiem na perá. Na počítači som nastavila potrebné údaje a za hodinu, dve som potlačila 500 pier. Tak isto som mala ku všetkému prístup, videla som, ako funguje celá firma od skladu až po rozvoz balíčkov. Mala som možnosť vyskúšať čokoľvek. I prácu na šijacom stroji, ktorá mi však absolútne nešla. No aspoň som rozveselila kolektív. Posledný deň ma tím Publicmar pozval na obed, vyskúšala som rôzne špeciality, dokonca nebol problém ani to, že som vegetariánka. Kto by povedal, že taká vyprázaná paprika alebo baklažán chutia tak vynikajúco! Keď som sa vo firme lúčila, tlačili sa mi slzy do očí, títo ľudia mi prirástli k srdcu. Navzájom sme si vymenili kontakty, urobili poslednú „selfie“ a Karin mi dokonca dala svoje telefónne číslo – vraj ak budem mať cestu do Španielska, jej dvere sú pre mňa otvorené aj o polnoci.

Nikola Jakušová

Celé to začalo už vo Viedni na letisku. Ako prvý let v živote to bol skvelý zážitok a dúfam, že si to ešte zopakujem. Po prilete do Malagy na mňa čakalo prekvapenie v podobe luxusného ubytovania, na ktoré ja, chlapec z dediny, nie som zvyknutý. Len čo sme sa ubytovali, už sme sa ponáhľali na pláž. Pre mňa osobne to bol ďalší nezabudnuteľný zážitok. Prvý deň som do práce prišiel skôr, keďže som nevedel, ako presne jazdia spoje. Manolo, ktorý ma mal na starosti, mi ochotne ukázal celú firmu a zoznámil ma s ďalšími pracovníkmi. Neskôr mi ukázal moje hlavné pracovisko, teda mikrobiologické laboratórium. Keď začal s vysvetľovaním mojej pracovnej náplne, už som bol vo svojom živle a on pochopil, že viem, čo mám robiť. Do konca pracovnej doby som zvládol všetky činnosti v tomto labáku. Manolo hovoril pomerne dobre po anglicky, no a s ostatnými sme sa dorozumievali internacionálne... rukami-nohami. Ďalší deň laborantka neprišla do práce zo zdravotných dôvodov, čo pre mňa znamenalo, že jej prácu som robil ja. Teda keď som ráno prišiel, mal som pripravených asi 30 vzoriek určených na mikrobiologickú analýzu - nebol čas sa zašívvať.

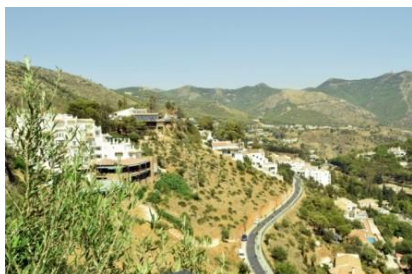
Ondro Hruška

Práca a spoznávanie Malagy

Čakal nás prvý deň v práci, ja som sa vybral peši, aby som si aj mesto obzrel a našťastie som trafil. V práci ma už čakal šéf, laborantka Marína a neskôr aj sekretárka Pepi prišla. Ja som im odovzdal darčeky, knihu o Slovensku, ktorá žiaľ nebola v španielčine a slovenské korbáčiky. Boli veľmi potešení darčkami, ktoré som im odovzdal a ihneď začali oberať krásy Slovenska. Mňa zatiaľ zaučala Marína v labáku, ako sa s čím pracuje, ja som však len prizeral. Neskôr na byte sme spoločne rozprávali, aké máme dojmy z nových prác. Prišiel čas praxe. Na stole ma už čakali vzorky bazénových vôd, ktoré sme analyzovali. V mikrobiológii sme potom filtrovali vody, u ktorých bolo podozrenie na mikroorganizmy. Večer nás naša španielska hostiteľka Zuzana zobrala do mesta poukazovala nám Málagu, pláž Malagueta, starý rímsky amfiteáter, arabskú pevnosť a iné významné budovy Málagy. Celkovo vnímam zahraničnú prax v Španielsku ako veľmi prospešnú, poučnú a užitočnú súčasť štúdia na našej škole.

Braňo Budoš

Let, práca a voľný čas

Z Viedne sme leteli za východu slnka. Let bol veľmi zaujímavý, keďže som do vtedy vôbec neletela. Výhľady boli úchvatné.

Ja som pracovala v salóne u Angela čo sa vyslovuje Anchel, neskôr mi povedali že je to najlepší návrhár v meste. Keď sme tam prišli, Angel nás s radosťou privítal. Neskôr prišla Maria, vedúca dielne. Keď som prišla do práce po prvý krát, všetci v dielne ma s radosťou vystískali. Boli veľmi milí a zaujímali sa o mňa. V práci som šila ručne. Ako prvé som stehovala overaly, nohavice a košeľu. Ďalšie dni som šila šaty s čipiek. V piatok na obed sa rozložil stôl, ženy doniesli jedlo pre všetkých, a každý si mohol zobrať to, na čo mal chuť. Ja som doniesla domácu slaninku a klobásku. Ukázala som im, ako sa má krájať slanina a čo z toho sa má jesť. Veľmi im to chutilo, hlavne slaninka. Večer to v meste žilo viac ako cez deň. V meste boli pouliční umelci, zabávači a hudobníci. Páčili sa mi hlavne etnoshopy, každý bol iný a mali tam mnoho zaujímavých vecí. Cez víkend sme boli na výlete v Mijas. Pre toto mestočko je typický oslí taxík. V kostoloch majú vždy čerstvé kvety a nádhernú výzdobu. Najzaujímavejšou vecou v kostole je socha Panny Márie, ktorá má ľudské vlasy. Vlasy soche môže darovať len mladá panna. Pre rodiny v Mijas je to veľká pocta. Potom sme mali ochutnávku rôznych dobrôt a vín z okolia Malagy.

Ľudmila Uhrínová

Ronda

Naklonila som sa cez zábradlie kamenného mosta, spájajúceho dve obrovské skaly, na ktorých boli roztrúsené malé biele domčeky. Po do mnou sa rozprestierala hlboká priepasť. Čím hlbšie sa mi kízal pohľad, tým bola väčšia tma. Zo skál sa do rokliny rútil vodopád. Nachádzali sme sa v stredovekom mestečku Ronda, ktoré sme si vybrali vďaka nádherným fotkám, ako našu poslednú destináciu pri spoznávaní Španielska. Mali sme tiež ohromné šťastie, zhodou okolností sa tam konala Féria. Každé mesto má svojho patróna, ktorého na Férii oslavujú. Ulice boli plné nádhorne vyobliekaných dievčat a žien v typických šatách bohato zdobených volánmi, s vejármi a ružami vo vlasoch. Všade okolo nás rozvoniavala paella, ktorej sme neodolali a vychutnávali si ju za sprievodu flamenga, ozývajúceho sa po celom meste. Nad hlavami na sa nám hompáľali lampióny a my sa vyhrievali v horúcich lúčoch Andalúzie.

Rebeka Evana Brkalová

Saská metropola Lipsko: 25.9-8.10. 2016

Po roku sa v nedeľu 25. septembra 2016 skupina siedmich študentov SPŠ Mikovíniho a dvoch vyučujúcich Mgr. Radovana Blaha, ktorý sa vzdelával odborne v oblasti knižného reštaurátorstva a sprevádzajúcej osoby Mgr. Z. Chladnej, koordinátorky projektov, vycestovala zbierať nové zážitky a pracovné skúsenosti do Lipska v Nemeckej spolkovej republike v rámci projektu Mobilita - najlepšia cesta za európskym pracovným úspechom s finančnou podporou Národnej agentúry SAAIC v programe ERASMUS plus.

Študenti z odboru konzervátorstva -reštaurátorstva papiera, starej tlače a knižnej väzby, absolvovali odbornú pracovnú stáž v Štátnom archíve v Lipsku, kde sa venovali oprave poškodených listín, alebo odstraňovali nečistoty z knižného prvorchu vzácných kníh z 13.a 16. storočia.

Pracovné miesta v odbore konzervátorstva - reštaurátorstva omietok a štukových výzdob boli zabezpečené v Štukatárskej firme v Lipsku. Študenti dostali príležitosť reštaurovať výzdobu stropov, ozdobných ríms: zhotovovali odliatky štukovej výzdoby, patinovali, venovali sa intarzii, doliepali vymodelované štukové reliéfy secesnej Vily Wagner. Podieľali sa aj na oprave krásnej štukovej výzdoby bytových priestorov, ktoré boli zákazkou firmy Jung GmbH.

Hostovské firmy umožnili žiakom našej školy uplatniť teoretické vedomosti a zručnosti získané na hodinách školskej praxe priamo na pracovisku, kde zároveň nadobudli neoceniteľné nové odborné zručnosti. Veľkou devízou projektu Mobility je prepojenie vzdelávania a priameho trhu práce.

Víkend sa niesol v znamení spoznávania saskej metropoly Drážďan, unikátnej metropoly umenia, za vojny zničenej a dnes od základu zrekonštruovanej. Prehliadku mesta viedla turistická sprievodkyňa v nemeckom jazyku. Hlavné mesto Saska sme navštívili počas októbrových osláv nemeckej jednoty, ktoré tohto roku pripadli práve na Drážďany, takže sme zažili aj takúto veselú atmosféru.

Saské Švajčiarsko, pieskovecové bralá v Národnom parku, ktoré Labe a iné prírodné živly premenili na gigantické sochy, poskytujú neuveriteľný pohľad na premeny tamojšej prírody. Prešli sme sa po jedinečnom moste ponad Labe na skale Bastei, ktorý bol postavený v roku 1824.

Vyjadrenia účastníkov:

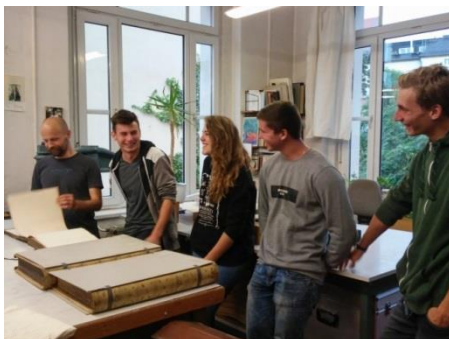
Pobyt v Nemecku mi ukázal prácu zabehnutej zahraničnej štukatárskej firmy. Bola to pre mňa príjemná skúsenosť, či po stránke jazykovej alebo praktickej. Naučila som sa pracovať s novými materiálmi a nástrojmi, ktoré v škole nemáme k dispozícii. Bola to pre mňa výborná skúsenosť a určite by som si ju chcela zopakovať aj budúci rok.

Alex Štoselová III.Ko

Na mobilite v Lipsku sa mi veľmi páčilo, naučil som sa mnohým novým pracovným postupom, spoznal som nových priateľov zo zahraničia, s ktorými som si mohol vyskúšať svoje komunikačné schopnosti v cudzom jazyku. Veľmi rád by som sa ešte niekedy v budúcnosti zúčastnil podobnej mobility.

Luboš Pisarčík III.Ko

Bzovícka pevnosť prichýlila našich umelcov

V sobotu 24. 9. 2016 vyvrcholil Týždeň dobrovoľníctva na Bzovíku programom pre verejnosť - Remeselnícke dni, na ktorých sa zúčastnila aj naša škola. Dostali sme pozvanie, tak sme sa v sobotu zapojili do záverečného programu ukážkami výtvorov našich šikovných ručičiek štukatérskych, knihárskych a odevných.

Úlohy čerešničky na torte programu pri príležitosti obnovenia života v bývalom kláštore a potom pevnosti, sme sa okamžite zhostili. Bolo to pre nás všetkých tak trochu narýchlo, vzhľadom na to že hneď na druhý deň zopár z nás cestovalo do Nemecka, ale aj tak sme sa tam veľmi tešili. Miesto nás hneď oslovilo príjemnou atmosférou, ktorá na hrade panovala . Zoznámili sme sa s organizátormi tejto slávnosti, ktorí boli veľmi príjemní ľudia a zaujímali sa o našu prácu, čiže sme sa s nimi dobre porozprávali a dokonca sme si dohodli aj možnú budúcu prax na tomto hrade. Prezentovali sme naše umelecké odbory, ktoré sa neobídu bez poctivého remeselného základu tradičného štukatérského, kníhviazačského umenia a odevnej tvorby. Predviedli sme módnú prehliadku v historizujúcom štýle, štukatéri vystavovali výrobky z umelého kameňa, umelého mramoru a mozaiku na priestorovom objekte. Samo pred očami návštevníkov modeloval z hliny kópiu historického erbového štítu, Alex, Kristína a Alex zaujali mozaikou rímskeho typu, ktorú práve zhotovovali. Potom sme sa pridali aj k hudobnému programu s ukážkami stredovekého tanca. Program bol naozaj pestrý, mali sme možnosť vidieť šermiarske predstavenie, ponúkli nás aj gulášom a koláčikmi, ktoré sme samozrejme neodmietli. Príjemný deň, dobrí ľudia, záujem divákov o našu školu a výborné pohostenie boli našou odmenou.

(spracované z podkladov Ing. arch. Pavla Fabiana a Alexandry Koryťákovvej)

3D TLAČIAREŇ NA NAŠEJ ŠKOLE

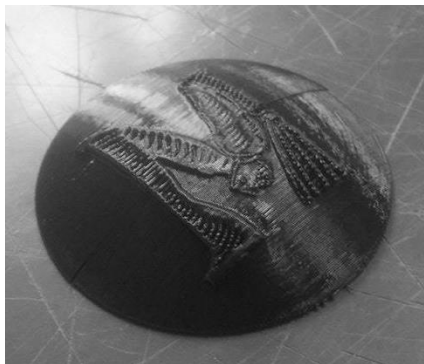
- Rozhovor s M. Galbavým -

Čo to vlastne je za zariadenie a aké má využitie u nás?

Je to nová technológia na vytvorenie 3D modelu na základe počítačovej predlohy v programe. Keďže technológie idú v modernej dobe veľmi do popredia a 3D tlačiareň je práve jednou z nich, rozhodlo sa, že sa jedna 3D tlačiareň zaobstará aj pre našu školu. Bežná 3D tlačiareň sa pohybuje cenovo od 500 – 4 000 €. My máme jednu z tých lacnejších 3D tlačiarní, vyrobenú v Česku, no aj napriek tomu tento typ získal ocenenie za najlepšiu tlačiareň roka 2017. Dokonca aj v Bystrici, kde učím na škole, sme zaobstarali 3D tlačiareň za 2 200€, ktorá ale nie je taká dobrá ako tá, čo máme tu na škole.

3D tlačiareň uľahčuje prácu v mnohých odboroch a smeroch práce, napr. v dizajne, architektúre, medicíne. U nás ju využívajú reštaurátori kníh, ale aj štukatéri, odeváci či propagační grafici. Pomocou tejto tlačiarne môžeme vytlačiť rôzne prvky - čisto dekoratívne pre dizajnérov, alebo aj chýbajúce kúsky, napríklad na obálky knižných väzieb, ktoré potom len vybrúsime a

napatinujeme pre požadovaný výzor. Hotové výrobky sú duté a tak sú omnoho ľahšie a menej náročné na materiál.

Ako prebieha samotné tlačenie ?

Cievka s materiálom (plastom, kovom alebo prifarbeným plastom) sa spustí po oske do zahrievacieho zariadenia ktoré sa zahreje na 200°C a zohriaty materiál sa po vrstvách nanáša na požadované miesto. Dajú sa vytvoriť aj gumené modely – výhodné pre svoju ohybnosť. Materiály sú veľmi lacné a 3D tlačiareň má veľmi jednoduchú údržbu, čo je veľké plus. Čo sa týka náhradných dielov, aj v tomto 3D tlač napreduje a chýbajúce súčiastky si jednoducho vytlačíme znova a sú plne použiteľné. Takže zariadenie je dokonca „samoregeneračné“.

V dnešnej dobe si na 3D tlačiarni môžete vytlačiť aj chrupavky. Existuje dokonca aj replika ucha Van Gogha, ktoré je vytvorená pomocou DNA nejakého jeho pra-pra-predka. Tlačenie 3D orgánov ešte nie je úplne vyvinuté, no už teraz môžeme vidieť niektoré veľmi vydarené projekty.

Robili ste pomocou tejto tlačiarne aj nejaký väčší-významnejší projekt?

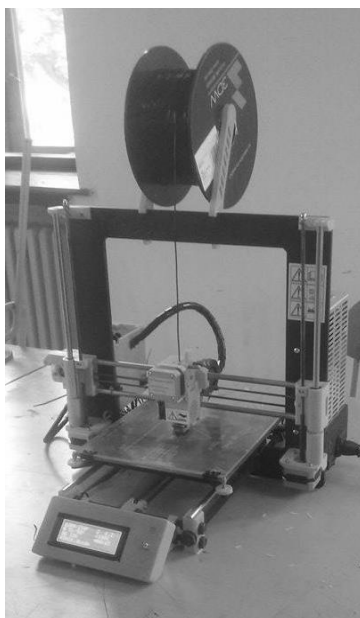
Nie, v rámci školy sa to využíva len na práce makiet a modelov. Aj to, čo tlačíme teraz, je odtlačok písmena M na bronzovú guľovú kľučku na dverách. Hotový výtlačok stačí vyretušovať. Ale tiež napríklad som si robil vozíky na ťahanie profilu na rímasy, tak som si v 3D nechal spraviť profil.

Vytlačilo mi to rýchlo, bolo to presné a pevné. Je to veľmi dobré, lebo sa nemusím s tým ja trápiť a vyrezávať to do plechu a míňať čas.

Ako sa získava materiál na tlač?

Je niekoľko typov získavania materiálov. Študenti sa učia modelovať na počítači a niektoré tie modely si nechajú aj vytlačiť. Učím aj decká modelovať, aby sa tomu venovali. Napr. keď sa robia interiéry, tak to najprv vymodelujú v počítači a potom to vytlačia. Tiež sa používa aj skener alebo sa modely sťahujú. Na internete je mnoho stránok, z ktorých sa môže stiahnuť objekt na 3D vytlačenie. Ak sa pracuje s foťákom, je nutné mať aj software.

Najlepšie je si to vymodelovať sám. Človek si myslí „super, stiahnem si to a bez akýchkoľvek úprav len vytlačím a budem to mať - ale nakoniec po vytlačení zistí, že je na tom ešte viac práce, než keby sa s tým mal pohrať a poupravovať to. Keby sa dalo, nakúpim tých tlačiarň viac... šlo by to lepšie a ešte rýchlejšie.

Ako sa to objavilo na našej škole a odkiaľ prišiel ten nápad?

Nápad prišiel odo mňa, lebo som chcel tak ako aj na akadémii, kde som vybudoval celé štúdio 3D Lab - máme tam skeneri, tlačiarne, máme tam kompíky, tablety ,software... Učím tam typ sochárskeho modelovania v digitálnom priestore a používa sa to napr. keď potrebujem vyfrézovať veľkú hlavu do priestoru. Vtedy si ju spravím v 3D a pošlem to kamarátom do Bratislavy a oni mi do polystyrénu vyfrézujú presne to, čo som chcel, a pošlú mi to a ja si to potom zlepím nejakým tmelom a tak. A preto je to super, lebo to hrozne šetrí čas. Postupne tu bola učebňa počítačová

a začalo sa tu modelovať... Možno časom sa tu objaví zase niečo, možno 4D 😊

Je materiál a teda aj hotový výrobok pevný ?

Áno, pravdaže je to pevné , materiál je rôzny - ako som vravel, ale ten základný je pevný: je to plast, úplná paráda!

DIVADELNÉ PREDSTAVENIE

16. 11. sa niekoľko tried našej školy zúčastnilo predstavenia *39 stupňov* rožňavského divadla Actores. Názov divadla ACTORES pochádza z latinského jazyka a jeho význam v preklade vyjadruje herca, obetavo oddaného svojej umeleckej práci, tvorbe, divadlu, publiku. ACTORES vzniklo v septembri roku 1994, keď herci prešovských a košických divadiel (absolventi umeleckých škôl) pociťovali potrebu založiť komorný súbor s cieľom plnohodnotnej experimentálnej tvorivosti. Doposiaľ vytvorilo vyše štyri desiatky inscenácií, ktoré boli prezentované nielen na Slovensku, ale i v zahraničí, a získalo niekoľko ocenení. Medzi nimi: Cenu za najlepšiu medzinárodnú produkciu, ocenenie za najlepšiu réžiu a hereckú cenu zahraničnej divadelnej kritiky za najoriginálnejšie herecké výkony. Toto divadlo ukázalo, že dobré profesionálne divadelné súbory nemusia zákonite sídliť len vo veľkých mestách.

Prečítajte si, ako hodnotia predstavenie 39 stupňov vaši spolužiaci z 2.P:

Trochu afektované a miestami silené, no väčšinou vtípne reprodukované a svojsky zmodernizované. Má to svoje negatíva aj pozitíva... ale to je aj tak otázkou vkusu.

Lucia Illyová

Bolo to zaujímavé divadlo, ale mohli dať prestávku. Bolo to fajn, páčila sa mi časť, kde rozprávali po anglicky – to sa mi páčilo.

Elena Solmošiová

V divadle sa mi páčilo. Tá hra bola naozaj dobrá. Aj keď to mohlo byť aj celé po anglicky.

Kludia Stieranková

Dosť ma prekvapilo, že ideme do divadla, popravde som si myslela, že to bude niečo trápne ako minule... No bolo to vážne super. Na začiatku som sa zľakla, že to celé bude po anglicky.

Postavy boli úžasne stvárnené, hlavne Peter „Ceco“, ako ho volali, ma zaujal, ako dokáže manipulovať so svojím hlasom tak rýchlo. Ten pán, čo hral Richarda, ma prekvapil, že sa trošku podobá na Richarda Hammonda, ktorého zbožňujem – aj mimika tváre ho dosť dobre napodobnila.

Bola to jednoduchá a skutočne dobrá hra na pobavenie a doslova ma to vtiahlo do deja... tá atmosféra tej doby, v ktorej to hrali. Naozaj fantastické!

Renáta Remeňová

Výborné študentky

SPŠ Samuela Mikovíniho ocenené na radnici

Pri príležitosti Medzinárodného dňa študentov – 17. November prijala pani primátorka Banskej Štiavnice Mgr. Nadežda Babiaková reprezentantov banskoštiavnických stredných škôl. Po slávnostnom prejave dostali študenti malé spomienkové darčeky a zapísali sa do Pamätnej knihy mesta Banská Štiavnica.

Našu školu reprezentovali študentky, ktoré navrhla pedagogická rada:

Jakušová Nikoleta za výborné študijné výsledky

Šimúnová Kristína za výborné študijné výsledky

Štrbová Soňa za dosiahnuté študijné výsledky, úspešnú reprezentáciu školy v chemickej olympiáde, úspešnú reprezentáciu školy v súťaži Expert a v súťaži Matematický klokan

Krnáčová Martina za úspešnú reprezentáciu školy v chemickej olympiáde, úspešnú reprezentáciu školy v súťaži Matematický klokan

Szabóova Barbora za výborné študijné výsledky, úspešnú reprezentáciu školy v chemickej olympiáde a v súťaži Matematický klokan

INTERVIEW

1. Čo nám poviete o aprobácii, ktorú ste vyštudovali a kde?

Vyštudovala som aprobáciu biológiu – chémiu na Fakulte prírodných vied UMB v Banskej Bystrici. Pre mňa je to samozrejme tá najlepšia kombinácia predmetov, vždy ma to bavilo a svoje rozhodnutie neľutujem. Sú to vedy o prírode a organizmoch a o dejoch, ktoré v prírode prebiehajú, je to kus alchýmie - čo môže byť zaujímavejšie?

2. Kde ste pôsobili skôr, než ste začali učiť na našej škole?

Keď skrátim genézu svojho pôsobenia, tak len v bodoch vymenujem: Najdlhšie som zatiaľ zotrvala práve na

mojej Alma Mater a teda približne 13 rokov som pracovala ako odborný asistent na FPV UMB v Banskej Bystrici, potom už v kratšom zotrvaní na GMN vo Zvolene, na Strednej priemyselnej škole drevárskej vo Zvolene, na súkromnom gymnáziu vo Zvolene na GMN v Žiari nad Hronom a súčasne som pracovala na skrátenej úväzku na ZŠ v Žiari nad Hronom, až som sa napokon vrátila do svojho rodného mesta, ktoré je pre mňa jedným z najmilších miest – do Banskej Štiavnice.

3. Ako sa Vám pracuje s našimi študentmi?

Študenti sú takmer všade rovnakí, nezáleží na tom, odkiaľ sú, omnoho dôležitejšie je, akí ľudia sa stretnú v jednej triede. Práca s mladými ľuďmi je zaujímavá aj preto, že sa síce ja snažím veľa vecí naučiť ich, no spätná väzba funguje a tak isto oni učia mnohému mňa.

4. Prezradíte nám niečo aj zo svojho súkromia?

Súkromie príliš neotvárať, ale snáď ako každá mama rada prezradím, že mám dvoch dospelých synov a celoživotne dom plný zvierat. V súčasnosti si veľa pozornosti vycucujú naše tri psy.

5. Ako sa pripravujete na vianočné sviatky a čo by ste zaželeli študentom i kolegom do nového roka?

Na vianočné sviatky som sa ešte nepripravila, alebo aspoň iba čiastočne pripravila, ale sú to pre mňa určite najkrajšie sviatky roka, kedy musí byť v každej miestnosti čosi vianočné, dom plný svetielok, škoricovej vône, v pozadí vianočná hudba a pod stromčekom darček pre každého kto mi je blízky, takže sa samozrejme na ne veľmi teším. A čo by som chcela všetkým zaželať? Úprimne by som všetkým želala, aby mali pokoj v duši, aby sa na chvíľočku zastavili v kolotoči povinností a precítili čaro Vianoc v rodinnom kruhu, tak ako ho Vianoce prinášajú. A do nového roka všetkým želim hlavne šťastie, zdravie, lásku, kúsok pokory a veľa úsmevov na tvári.

O DROGÁCH

10. novembra nás poctil návštevou pán Vrábek z občianskeho združenia Slovensko proti drogám.sk. Musíme s nimi súhlasiť a podporovať ich činnosť, pretože ich cieľom je podieľať sa na tvorbe zákonov, efektívnejší boj s drogovou kriminalitou a zabezpečenie účinných mechanizmov na predchádzanie jednak užívaniu drog a jednak ich

predaju. Taktiež bojovať za zmenu zákonov tak, aby boli postihovaní tí, ktorí parazitujú na nešťastí narkomanov a za efektívne liečebné a socializačné procesy pre drogovu závislých, zabezpečiť centrá pomoci v krajských mestách.

Majú rozhodne ušľachtilý cieľ a ja osobne im držím palce, ale jednu vec by som im vyčítal, a to že marihuanu propagujú tak, ako je vnímaná dnešnou spoločnosťou – ako drogu, hoci len “štartovaciu drogu”, čo nie je celá pravda. Nezaškodilo by jej vrátiť aj povest’ užitočnej rastliny - teda mohli by dodať aj jej pozitíva. Nebudem vám teraz písať o tom, čo

sme tam už všetci počuli, o negatívach a rizikách, ale odporučím vám k tejto prednáške zaujímavé interview, ktoré odhaľuje druhú tvár obávanej rastliny:

<http://tech.sme.sk/c/6796064/cesky-vedec-marihuana-by-mohla-liecit-aj-rakovinu.html>

Docent LUMÍR ONDŘEJ HANUŠ z Hebrejskej univerzity v Jeruzaleme sa ňou už dlho zaoberá ako liečivou rastlinou. Ako pri každej veci na svete, ide o to využiť ju na dobré a nie zneužívať tak, aby škodila.

-S.S.-

NÁŠ VÝROBOK NA VIANOČNÝCH TRHOCH

Aj naša škola sa zúčastnila tradičných Štiavnických vianočných trhov v Kammerhoffe 9. a 10. 12. 2016, pod vedením p. prof. Petra Jánošíka. (u pani Matejkovej). Prezentovali sme takýto mikulášsky motív, vyrobený na kníhtlačiarstvom lise, maturantmi 4. Kp:

Stužková

Naša stužková sa konala 2. Decembra 2016 v hoteli Grand Matej v Banskej Štiavnici. Spojili sme sa 4 triedy 4.K, 4.O, 4.G, 4.Z. Moje dojmy zo stužkovej sú veľmi dobré, výzdoba, sála , hudba a organizácia boli uspokojivé.

Stužkovanie prebehlo dobre. Po večery nasledovali naše programy. Pláž nám umožnila vidieť nevyspytateľnú situáciu ktorá sa môže stať komukoľvek. Popoluška spoza plachty bola tiež zábavná. Pieseň a tanec boli tiež nacvičené. Zábava bola podľa našich predstáv. Odovzdávanie tortičiek a čítanie častušiek prebehlo bez problémov. Mali sme stresy ale tie nás počas večera opustili a na tento večer budeme spomínať ešte dlho.

Vianočná Viedeň

Zas sme sa raz vybrali vychutnávať si vianočnú atmosféru aj do rakúskej metropoly – Viedne. Zavčasu ráno – 14.12. 2016 - sme sa vydali, viac-menej prvácke osadenstvo našej školy spolu s tromi vyučujúcimi nemeckého jazyka, na smer Bratislava - Wien. V doobedňajších hodinách sme si vychutnali opäť umenie v Umeleckohistorickom múzeu a prírodu ako takú v Prírodovedeckom múzeu na Námestí Márie Terézie. Neskôr naše kroky viedli pred radnicu na známe vianočné trhy, kde sme sa poddávali pravej vianočnej atmosfére. Neskôr sme mali možnosť pookriať v chráme Votivkirche, ktorého majestátnosť na nás dýchla už pri vstupe a z duchovného zážitku budeme ešte dlho čerpať. Na záver sme sa už tradične prešli nákupnou ulicou Mariahilfstrasse a niektorí tak potešili svoje srdcia nejakým tým darčekom či suvenírom pre seba i svojich blízkych. Plní dojemov sme sa vrátili so želaním pokojných vianočných sviatkov do našej milej Štiavnice.

-jj-

VIANOČNÉ RECEPTY

ČERTOVE GULKY

100g hrozienok, 1dl rumu, 100g orechov, 100g práškového cukru, 100g čokolády, 50g orechov, 50g čokolády na obalovanie, prípadne kokosová múčka

Hrozienu namočíme do rumu, prikryjeme a necháme stáť cez noc. Na druhý deň pridáme k nim pomleté orechy, cukor, postrúhanú čokoládu a zľahka všetko premiešame. Z masy formujeme guľky, ktoré obalujeme zomletými orechmi a postrúhanou čokoládou, prípadne kokosovou múčkou a vkladáme do papierových košíčkov.

Najťažšie je strúhanie čokolády! Ale stojí to zato.

KOKOSOVÁ NEPEČENÁ ROLÁDA

Je to koláčik môjho detstva a vždy na Vianoce ho pripravovala moja mamina.

500g Marína keks, 100g práškového cukru, 30g kaka, 3 polievkové lyžice rumu, 2dl zaliatej kávy

Plnka: 150g masla, 100g práškového cukru, 100g medu, 50g kokosovej múčky, vanilkový cukor

Keksy zomelieme, alebo rozdrvíme, zmiešame s kakaom, cukrom, rumom a postupne pridávame iba toľko kávy, aby cesto malo pevnú konzistenciu. Rozdelíme ho na dve časti, ktoré vyvaľkáme na obdĺžniky. Maslo s práškovým cukrom a vanilkovým cukrom a medom vymiešame dopenista, potom pridáme kokos. Plnku natrieme na pláty a zrolujeme ich. Rolády dáme stuhnúť do chladničky.

Šťastné a veselé vám všetkým!

(Ďakujeme za recepty p. prof. M. Sivákovej)

VTIPY

Aký je rozdiel medzi zajacom, čo uteká a zajacom, čo letí?

No ten, čo letí, má na chrbte jastraba.

Ježko sa pýta zajaca:

- Prečo máš také krátke uši?

- Lebo som romantický.

- A to s tým ako súvisí?

- To vieš, raz som sa tak započúval do spevu slávika, že som nepočul kosačku.

Kapitán lietadla, ktoré preváža reprezentačné futbalové mužstvo vrazí do kabíny pre cestujúcich a reve:

- Chlapi, príser, ktorý z vás je ľavé krídlo? Naše sa práve odtrhlo.

Dva barany sledujú ako bača strihá ovce.

Starší povie mladšiemu: -Pozri, teraz uvidíme riadny striptíz!

Malý macko pred spaním dobiedza do otecka medveďa, aby mu zahral maňuškové divadlo. Otecko najprv že už nie, že je neskoro, ale na neúprosný plač svojho synčeka si na predné laby natiahne ľudské lebky a začne:

- Veliteľ, nie sú tu medvede?

- Nie, tu žiadne medvede nie sú!

Vždy mám pri sebe pero a papier, keďby mi náhle niečo napadlo. Ale zatiaľ som väčšinou potreboval len papier!

Rodinka sa vybrala na kúpalisko. Cestou manželka hovorí mužovi: Pôjdem sa vykúpať ako prvá, pretože určite nemáš umyté nohy!

Jeden zatvárací špendlík sa sťažuje druhému:

Je mi teplo!

Druhý odpovedá:

Tak sa rozopni.

- Synu, hádaj, čo som Ti priniesol zo služobnej cesty!

- Nič.

- Bežár jeden, zase uhádol!

„Prečo nosíš tie o dve čísla menšie topánky?“

Kamarát si vzdychne: „Som nezamestnaný, doma mám škaredú ženu, syn sa zle učí a svokra na mňa celé dni len kričí. Jediná moja radosť je, keď si večer dám dole tie topánky.“

Čo je maximálna odvaha?

Dať si na noc prášky na spanie a prehádzať.

-Aký je rozdiel medzi autom a rohom?

-???

-Aut sa hádže, roh sa kope!

- Pán riaditeľ, dáte mi na zajtra voľno? Manželka chce, aby som jej pomohol s vianočným upratovaním.

- To nie je zákonný dôvod na pracovné voľno! – rozhorčene reaguje riaditeľ.

- Ďakujem! Vedel som, že je na vás spoľahnutie.

Žena sa pritúli k mužovi: „Čože mi dáš na Vianoce?“

„Budúci rok zlaté náušnice.“

„A tento rok?“

„Dve dierky pre náušnice.“

Záchranná služba priviezla do nemocnice 65-ročnú ženu s infarktom. Na operačnom stole mala videnie: zjavil sa jej Boh. Opýtala sa ho: „Nastal môj čas?“

Boh jej odvetil: „Nie, zostáva ti ešte 33 rokov, 2 mesiace a 8 dní života.“

Keď sa žena zotavila, rozhodla sa zostať v nemocnici a podstúpiť omladzovacie procedúry – nechala si urobiť face-lift, liposukciu, prsné implantáty, brušnú plastiku, dokonca si objednala prefarbenie vlasov a vybielenie zubov. Keď jej zostávalo ešte toľko času, chcela to čo najlepšie využiť.

Na ceste z nemocnice, keď prechádzala cez cestu, ju zrazilo auto. Bola na mieste mŕtva. Keď predstúpila pred Boha, dožadovala sa vysvetlenia: „Veď si mi povedal, že mám ešte ďalších 33 rokov života! Prečo si ma nestiahol z cesty spreď toho auta?“

Boh pokrčil ramenami: „Nespoznal som ťa.“

Vlastná tvorba

Detektív

Stena krvavá nič okolo,
detektívi s tým si nevedia rady.

Biela izba bez ničoho len jedna stena
s krvavým stredom, niečia ruka
nakreslila okolo toho noty.

Detektív Holmes snaží sa na to prísť,
káže Watsonovi napísať ich. Na pieseň
tie noty nesedia, tak potom na čo slúžia?

Rozlúštiť sa im to nedarí, na druhý deň
na tom istom mieste ale druhá stena,
teraz krvavá tvár je tam zobrazená.

Sú už celý zúfalý čo s tou izbou spraviť,
je to záhada. Veci sa v tej izbe vždy stratia.

Ďalší deň sa tam už ani neodvážia,
preto vám poviem ja, čo tam nachádza.

Tretia stena od krvi ale teraz je tam napísané:
Sem už nikto nevkročí!

Blúdenie v umelcovej mysli

Nekonečná paleta farieb,
ale biely papier a múza ?
Zatiaľ neprišla, tak len sedím.
Mám nápad, viem čo nakreslím,
nádhernú divu z môjho sna.
Kresliť len začínam čo
to bude, zatiaľ zamlčí sa.
Len krásne dievča zo sna
nakreslím, ako diva mi pripadá
ale vsuťku divne odetá.
Tmavé rifle s dierou na kolene,
keby som len vedela
prečo ten smutný výraz som jej kreslila.
Možno by som aj vedela,
ale neprezradím čo som zalčala .
Tak len dokončím a mám
Dievča s tvárou anjela.

Anonymka

*Krásne sviatky,
veeel'mi pomaly plynúce prázdniny,
a šťastný nový rok Vám želá...*

...redakčná rada:

Alexandra Koryťáková, Kristína Kultánová, Alex Štoselová, Samuel Schreiber,
Zuzana Lehká, Erika Pazderová, Michal Švec (šéfredaktor)

Okrem menovite uvedených autorov príspevkov ďakujeme za spoluprácu
pri tvorbe časopisu Petrovi Jánošíkovi a Jaroslave Jauschovej.